

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 30. juni 2020

Minister for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 1065 (MOF alm. del) stillet 19. juni 2020 efter ønske fra Jacob Jensen (V).

Spørgsmål nr. 1065

”Vil ministeren redegøre for, om det er muligt, at give en rentegodtgørelse eller en lignende økonomisk håndsrækning til lodsejere, som får udbetalt deres naturplejetilskud for sent i forhold til den forudsatte udbetalingsfrist, jf. samråd 17/6-20 om udbetaling af tilskud til naturpleje? og hvis det er muligt, vil ministeren så tage initiativ hertil?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet Landbrugsstyrelsen, som oplyser følgende:

”Som ansøger har man ikke et formelt krav på at få støtten udbetalt til en bestemt dato. Man har krav på at modtage sin støtte, når den administrative og eventuelle fysiske kontrol er gennemført. Reglen om udbetaling pr. 30. juni regulerer kun, hvordan medlemsstaten kan modtage refusion fra Kommissionen. Det er ikke en udbetalingsfrist i forhold til ansøger.

Styrelsen har ikke hjemmel til at udbetale renter til tilsagnshaverne. EU-forordningerne regulerer ikke spørgsmålet, og efter den danske rentelov er der alene hjemmel for at kræve betaling af renter, når og fra det tidspunkt, hvor der i givet fald anlægges retssag. Hertil kommer, at det krav, som renterne skal beregnes af, skal være stiftet (forfaldent til betaling).

Domstolene kan desuden pålægge offentlige myndigheder at betale renter efter almindelige retsgrundsætninger. Det forudsætter, ud over at kravet er stiftet, at der er tale om meget store udestående betalinger til de enkelte ansøgere; meget store forsinkelser og at myndigheden ikke har gjort, hvad den burde for med rimelighed at rette op på udfordringerne.

Det er styrelsens vurdering, at der ikke er juridisk grundlag for, at staten er forpligtet til at udbetale renter i den nuværende situation.

Hvis styrelsen accepterer at betale renter i en situation, hvor man ikke er juridisk forpligtet til det, som i dette tilfælde, er det beløb, som ydes som rentekompensation, statsstøtte. I givet fald er der tale om, at rentekompensation skal ydes som de minimis-støtte, hvilket vil kræve overholdelse af kravene i EU's regler om de minimis-støtte, herunder, at ansøger skal erklære sig om anden modtaget de-minimis støtte, så det kan sikres, at de minimis-loftet på 20.000 euro over tre år overholdes i forhold til renterne.

Styrelsen har set på, hvad det ville kræve, at foretage en nationalt finansieret forskudsbetaling, hvor rentefordelene af forskudsudbetalingen blev ydet som de minimis-støtte, og hovedstolen skulle betales

tilbage, når EU-støtten kom til udbetaling. Udfordringen er, at det ikke vil fremskynde udbetalingen til ansøgerne pga. tidsforbruget til opsætning af en national tilskudsordning samt efterfølgende sagsbehandling. Udfordringen er desuden, at opsætningen af en ny national tilskudsordning vil forsinke udviklingen af andre nødvendige løsninger i styrelsen og hermed risikere at skabe forsinkelser i forhold til andre støtteordninger, herunder direkte betalinger.

Styrelsen kan derfor samlet set ikke anbefale etableringen af en særskilt national tilskudsordning.”

Som det fremgik af min tale på samrådet den 17. juni 2020 har Landbrugsstyrelsen fremlagt en plan, der sikrer, at støtten er udbetalt inden udgangen af 2020. Jeg vil meget nøje følge, at planen bliver fulgt, så de sidste ansøgere kan få deres penge. Det er min vurdering, at det er den bedste løsning på denne beklagelige sag. Jeg finder desværre ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at etablere en særskilt national ordning med rentekompensation.

Mogens Jensen

/

Louise Piester